

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΨΑΦΡΩΤΑ

Ἐνταῦθα ἔτησία φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησία » 14.
Διὰ τὰ δημόσ. ἔ δημοτ. γραφεία » 20.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Δυναμίει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκδόσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἀνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναύλων ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰσελθῶσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορειῶν· ἄλλως, δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἐν Σύμφ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας).

1881

Εἰς τὸ νέον εἰσερχόμενοι ἔτος δὲν ἐπιχειροῦμεν ἀνακεφαλαίωσιν τῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος πεπαγαμμένων ἐν Ἑλλάδι, διότι ἐπράχθησαν πολλὰ καὶ δὲν κατωρθώθη ἔτι οὐδέν. Ἐμελετήθησαν καὶ ἠλπίσθησαν μεγάλα, ἀλλὰ καὶ τὰ μεμελετημένα καὶ ἠλπισμένα ἡ πανσθενῆς, ὡς αὕτη φρονεῖ, καὶ παλίμβουλος διπλωματία ἐπιχειρεῖ νὰ ματαιώσῃ ἂν οὐχὶ καθόλου, τοῦλάχιστον κατὰ μέρος. Ἡ Εὐρώπη ἐκ τοῦ παρελθόντος πεπεισμένη ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται μόνη νὰ προβῇ εἰς κατάληψιν τῶν ἐπιδικασθεῶν αὐτῇ Ἐπαρχιῶν, Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας, ὑπέγραψε διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς ἐν Βερολίῳ τὸ πρωτόκολλον τῆς παραχωρήσεως τῶν Ἐπαρχιῶν τούτων τῇ Ἑλλάδι, μεθ' ὑστεροβούλων σκοπῶν πάντοτε, σκοπῶν ἐν οἷς διέβλεπε σαφῶς ἡ διπλωματία ὅτι μία ἀρνήσις τῆς Τουρκίας εἰς τὰ ἀποφασισθέντα, ἤθελε προκαλέσῃ νέαν περὶ τοῦ πράγματος συζήτησιν, ἡ δὲ συζήτησις αὕτη, βαπτιζομένη μὲ τὸ ἀκατανόητον δι' ἡμᾶς τοῦλάχιστον ὄνομα τῆς ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ, ἐμελλε ν' ἀπολήξῃ αἰσίως εἰς ἂν δυνάμεις τινὲς ἐπόθουν σκοπὸν, ἦτοι εἰς τὸ νὰ εἴπωσι τῇ Ἑλλάδι, λάβε τώρα εἰς ὅσων σοὶ ἐπαδικάσαμεν ἐν τμήμα καὶ ἔχει ὁ Θεὸς διὰ τὸ λοιπὸν διότι ἀρ ἐπιμένῃς νὰ λάβῃς τὸ ὅλον δὲν ἔχεις ἀρκούσας πρὸς τοῦτο δυνάμεις.

Ὅθως ἐκ τῶν ὑστέρων συμπεραίνει τις τὰ προσχεδιασθέντα καὶ προαποφασισθέντα παρὰ τῶν φρονούντων

ὅτι μὴδὲ δισμυρίους ἄνδρας ἠδύνατο ἡ Ἑλλὰς νὰ συγκεντρώσῃ κατὰ τῆς περιλημμένης αὐτοῖς Τουρκίας. Ἄλλὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι γενόμενα καὶ γιγνόμενα ἐπεισαν τοὺς μικρολογούντας περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλληνισμοῦ, ὅτι τὸ μικρὸν αὐτὸ ἔθνος, τὸ πρὸ πενήτηντα ἐτῶν ἡσχολημένον εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας, εἰς τὸ ἐμπόριον, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν, δὲν ἐπηβλήθη τὰς πολεμικὰς ἀρετὰς μὴδ' ἐλησμόνησε τὴν καταγωγὴν του. Εἶδον καὶ βλέπουσι μετ' ἐκπλήξεως ἀπασαν τὴν Ἑλλάδα σιδηροφοροῦσαν, ἅπαντα τὸν Ἑλληνισμόν ἔτοιμον, χάριν τῆς φιλοτιμίας του, χάριν τῆς ἐμπαιζομένης οὕτως οἰκτρῶς ἐπὶ τρία ἡδὴ ἔτη φιλοδοξίας του, νὰ δράξῃται τῶν ὀπλων καὶ ῥιφθῇ καὶ πάλιν εἰς τοὺς κινδύνους, ἔνθεν μὲν ὅπως ὑποστηρίξῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὴν ἐμόθυμον ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων, ἔνθεν δὲ ὅπως ἀπελευθερώσῃ δούλους ἀδελφοὺς συνεχῶν σφαγῶν καὶ ἀτιμώσεων, συμφορῶν ἀλλεπαλλήλων, δεινῶν ἀφορήτων!

Ποῖον θὰ ἦνε τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς τοιαύτης ἀνδρικῆς καὶ ῥιψοκινδύνου στάσεως τῆς Ἑλλάδος; Ἡ μὲν Αὐστρία, Γερμανία καὶ Γαλλία τὸ ἀπεκάλεσαν καὶ τὸ προοικονίζονται ὀλέθριον διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸν φόβον μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ ἐπιτηδειότητος ἀποπειρώμεναι νὰ ἐμβάλλωσι τοῖς Ἑλλησι, καὶ διὰ τοῦ φόβου νὰ διαιρέσωσι τὴν ἀδιαίρετον καὶ ἀκράδαντον πολεμικὴν ἀπόφασιν τοῦ ἔθνους. Αἱ δὲ ὑπολειπόμεναι ἕτεραι τρεῖς δυνάμεις, εἰ καὶ μὴδὲν τοιοῦτον εἶπον τοῖς Ἑλλησιν, εἰσηγοῦνται ὁμως αὐτοῖς μετριοπάθειαν καὶ τρόπον τινὰ ὑποδεικνύουσιν ὅτι φρονήσεως ἔργον εἶνε νὰ ἀσπασθῶσι τὴν νεογέννητον τῆς Κίρκης κόρην, τὴν ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ. Ἐν μόνον δὲν εἶπον ἡμῖν ἕως τὸρα, ὅτι παρακούοντες τὴν ὁδὸν τοῦ ὀλέθρου βαδίζομεν καὶ ἀνασκάπτομον βαθὺν τῷ Ἑλληνισμῷ λάκκον.

Ἄλλὰ μῆτε αἱ πρῶται μῆτε αἱ τελευταῖαι ἀγνοοῦσιν ὅτι δι' ἄλλον τινὰ ἢ τινὰς ἀνασκάπτεται ὁ τάφος οὗτος. Διότι διὰ τὸν Ἑλληνισμόν ὁ τάφος εἶνε πρὸ πολλοῦ ἀνεσκαμμένος, καὶ μόνον ἐὰν ὑποχωρήσῃ θὰ ἐμπέσῃ ἐν αὐτῷ. Τοῦτο καὶ Βασιλεὺς καὶ Κυβέρνησις διαρρήδην εἶπον τοῖς προσποιουμένοις ὅτι ἀγνοοῦσι τὴν δεινὴν θέσιν εἰς ἣν περιῆλθεν ὁ Ἑλληνισμὸς αὐτῶν ἕνεκα τῶν Δυνάμεων, τοῖς προσποιουμένοις ὅτι δὲν προβλέπουσιν ὅτι ὀπισθοδρομῆσι εἶνε αὐτὸ τοῦτο αὐτοκτονία, ὑποχώρησις εἶνε παντελής καταστροφὴ! Δις ἕως τὸρα, ὡ φιλτάται Δυνάμεις, δις ἕως τὸρα, ὡ παλίμβουλος διπλωματία, ἐθύσαμεν χαρὰς εὐαγγέλια καὶ θυμιάματα

καὶ λιθωνωτοὺς μετ' εὐγνωμοσύνης ἐνδεδειγμένης ἐκαύσαμεν ὑμῖν, καὶ δύο πάλιν φορὰς, ἵνα μὴ εἰπώμεν τρεῖς, ἐνέπαιχθημεν, καὶ φρονεῖτε ὅτι καὶ τρίτην φορὰν θὰ ἐμπαιχθώμεν, ἢ ὅτι θὰ ὑπάρξῃ Ἑλλην βουλευτὴς ἢ Ἑλληνα ὑπουργός, ὅστις θὰ τολμήσῃ νὰ παραδεχθῇ διαίτησας καὶ νὰ υπογράψῃ πρωτόκολλα, μεταβάλλοντα τὰς ἀποφάσεις Ἰμῶν, καὶ περικόπτοντα τὰ ἐπιδικασθέντα τῇ Ἑλλάδι; Ἀλλὰ θὰ εἶπητε ὅτι ὁλεθρὸς θέλει ἦνε ὁ καρπὸς τῆς παρακοῆς ἡμῶν, καὶ παντελὴς καταστροφή ἢ ῥυψακίνδυνος ὁρμὴ πρὸς ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα. Θὰ προτιμήσωμεν ἀμφοτέρω ἀποκρινόμεθα, διότι πατριὸν ἔστι τοῖς Ἑλλησιν ἐντίμως ἀποθνήσκειν ἢ αἰσχρῶς καὶ ἀτιμῶς ζῆν. Ὅτι δὲ ταῦτα προὔκρινάμεν, τοῦτο οὐχὶ πλεόν λόγῳ ἀλλ' ἔργα ἐπιμαρτύρονται. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀνάγκη νὰ προεἰπώμεν τοῖς συμβουλευσάσιν ὑμῖν αἰσχρὰν καὶ προδοτικὴν φυγὴν, ὅτι τοῖς εἰδόσιν ἀποθνήσκειν ἢ δόξα συνέπεται καὶ ἡ νίκη συμπαρεδρεύει· ἐὰν δὲ οἱ Ἕλληνες μάχεσθαι καὶ θνήσκαι ἀνδρικῶς οἶδασιν, τοῦτο καὶ πάλαι πολλάκις ἐδήλωσαν, καὶ κατὰ τὴν καλιγγενεσίαν τοῦ Ἔθνους αὐτῶν ἐπεβεβαίωσαν, καὶ ἐν Κριμαίᾳ, καὶ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἐν Κρήτῃ, καὶ ἐν Γαλλίᾳ, καὶ ἐσχάτως ἐν Θεσσαλίᾳ ἐτεκμηρίωσαν. Καὶ δὲν γινώσκουσι μόνον τοῦτο οἱ ἀπειλοῦντες ἡμῖν πανωλεθρίαν, ἀλλὰ καὶ προγινώσκουσιν, ὅτι οὐχὶ μετὰ ἐν, οὐχὶ μετὰ δύο, ἀλλὰ μετὰ δεκάδας ὄλας, μετὰ αἰῶνας ὄλους οὐ παύονται οἱ Ἕλληνες ἀπεγνωσμένως μαχομένοι. Ἡ λοιπὸν πρέπει νὰ πιστεύωσιν οἱ τὴν ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ ἐπινοήσαντες ὅτι δὲν θὰ μείνῃ ἐπὶ τῆς γῆς Ἑλληνα εἷς, ἐὰν πρὸς τοὺς Τούρκους συμπλακώμεν, καὶ ἐκ πολλῆς στοργῆς καὶ ἐκ πολλῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς Ἕλληνας ταῦτα αὐτοῖς κατεπάδουσιν, ἢ εἶνε πεπεισμένοι ὅτι ὁ πρὸς τοὺς Τούρκους Ἑλληνικὸς ἀγὼν ἔσται πρόδρομος μεγίστων τῇ Ἑρῶν ἀγῶνων! Ἐὰν διὰ τὸ πρῶτον ἡμέριμα αὐτῶν, τί τοῦτου κράτιστον, ἀφοῦ, ἐκλιπόντων ἡμῶν, αἱ ἀπληστία ροσοῦσαι Δυνάμεις θὰ καταλάβωσι τὴν ὠραίαν ἡμῶν χώραν; Ἐὰν διὰ τὸ δεύτερον, διὰ τί δὲν πράττουσιν ἐκεῖνο, ὅπερ ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ τιμὴ πλεόν ἐπιβάλλει αὐταῖς, ἢτοι νὰ πειθαναγκάσωσι τὸν ἀπειθοῦντα αὐταῖς νὰ σεβασθῇ τὴν ἐν Βερολίῳ ἐξενεχθεῖσαν τελεσίδικον ἀπόφασιν των;

Φρονοῦντες ὅτι τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐξεπληρώσαμεν ἐν καθήκον ὀφειλόμενον παρὰ παντὸς δημοσιογραφικοῦ τῶν Ἑπαρχιῶν ὀργάνου, ἢτοι τὸ νὰ προειδοποιήσωμεν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι μόνον ἐν τῷ πεδίῳ τῆς τιμῆς ἔγκειται τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸ μέλλον, καὶ ὅτι πᾶσα ἄλλη σκέψις καὶ ἀπόφασις εἶνε προφανῆς προδοσία καὶ συνεπάγεται τὸν ὀλεθρον αὐτοῦ, εὐχόμεθα εἰς μὲν τοὺς συνδρομητὰς ἡμῶν ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν μετὰ πατρίδος ἐδδοξούσης κατὰ τε τὸ νέον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ ἔτη, εἰς δὲ τὴν στρατευομένην νεότητα, τὴν γλυκεῖαν ταύτην τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐλπίδα, θάρρος, ἀγῶνας εὐκλειεῖς καὶ δάφνας δόξης, εἰς δὲ τοὺς μικροψύχους καὶ τοὺς ὑποτιμῶντας τὰς Ἑλληνικὰς δυνάμεις μείζονα διάκρισιν καὶ πλείονα φιλελληνισμόν. Ἐὰν οὕτω πάντες δρώμεν, οἱ μὲν ἀμέσως οἱ δὲ ἐμμέσως, οἱ μὲν τοῖς σώμασιν οἱ δὲ καὶ ταῖς θυσίαις, οὐδεὶς ἄς μὴ ἀμφιβάλλῃ ὅτι, ἐν τῷ νέον ἔτος ἐορτάζομεν κεχωρισμένοι τῶν δούλων ἀδελφῶν ἡμῶν, Ἠπειρωτῶν καὶ Θεσσαλῶν, τὸ Πάσχα θὰ συνεορτάσωμεν ἠνωμένοι. Ἐὰν δ' ἄλλως ἦνε πεπρωμένον τῇ Ἑλλάδι, γεννηθῆτω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μόνον τὸ θέλημα Ἐκείνου, οὐχὶ δὲ τὸ θέλημα τῶν λοξῶ βλέμματι καὶ μοχθηρᾷ καρδίᾳ προσβλεπόντων τὴν πρῆβδον τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Αἱ ἐορταὶ τῶν Χριστουγεννῶν ἐπανηγυρίσθησαν μετὰ πάσης ἀξιοπρέπειας καὶ τάξεως. Αἱ ἡμέραι ἦσαν βροχεραὶ καὶ τὸ ψυχρὸς ἐπανῆλθε δριμύ καὶ διαπεραστικόν. Ἡ ἀκίνησις τοῦ ἐμπορίου καὶ ἡ ἔνεκα τῆς Ἀνατολικῆς κρίσεως ἀκαταστασία, ὅπως καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει εἰς μεγάλην οἰκονομικὴν δυσχερείαν διακατέχει τὴν ναυτιλίαν, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, πάσχει δὲ ἰδίως ἡ ἐργατικὴ τάξις.

— Ἀξίεπαινος εἶνε ἡ πρόνοια τῆς ἐπιτροπῆς ὅπως συλλεχθῇ χρηματικὸν ποσὸν ἐκ τοῦ κατ' αὐτὰς συγκροτησομένου χοροῦ ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς πόλεως ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Εἶνε τῷ ὄντι ὁ σκοπὸς ἱερός, ἀλλ' ἱερώτερος θὰ ἦτο, ἐὰν τὸ ἐκ τῆς διασκεδάσεως ταύτης περίσσευμα διετίθετο ὑπὲρ τῶν ἐνδεομένων καὶ πεινῶντων γυναικῶν καὶ τέκνων τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν ἐπιστράτων, καὶ ἄλλων οὐχὶ εὐαριθμῶν ἀτυχῶν οἰκογενειῶν. Τοῦτο εἶνε ἤδη ἀναγκαῖον ἄλλοτερον νὰ γείνη, αἱ δὲ ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ συνεισφοραὶ, δύνανται νὰ περιμεινώσιν νέαν τοιαύτην συνδρομὴν μέχρι τῆς ἀπόκρουσ, ὅτε ἴσως ἴσως θὰ ἦνε διευκρινισμένη ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος, καθόσον δὲν εἶνε τόσον εὐάρεστα τὰ ἐξ Ἀθηνῶν μηνήματα, προαγγέλλοντα, ὅτι μεθ' ὅλην τὴν πολεμικὴν στάσιν τοῦ προέδρου τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως, οὗτος εἰσέτι δὲν ἀπεφάσισε νὰ παύσῃ προσημεδιῶν καὶ θωπεύων ποτὲ μὲν τὸν πόλεμον ποτὲ δὲ τὴν εἰρήνην τὴν ὑπὸ τῆς διπλωματίας ἐπὶ τὸ εὐφημότερον διαίτησιν ἀποκαλεσεθεῖσαν. Ἀλλ' ὄλα ταῦτα πιθανόν νὰ ἦνε διαδόσεις τῶν ὑποτιμῶντων τὸ ἀρεμάνειον ἦτο; τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὅστις πιστεύομεν ὅτι ἀπεφάσισε νὰ λησμονήσῃ τὸ παρελθόν καὶ νὰ βαδίσῃ θαρραλέως τὸ στάδιον τῆς δόξης.

— Νομίζομεν ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ λιμένα; ὀρίσασα ἵνα ἡ προέκτασις τοῦ ἐξωτερικοῦ βραχίονος τῆς προκυμαίας τοῦ λιμένος ἡμῶν γείνη ἐντὸς πενταετίας, ὑπελόγησε τὸν χρόνον σύμφωνα πρὸς τὴν τοῦ ἔργου ἐπιμήκυνσιν κατὰ 40 μέτρα περιπλέον. Ὡστε κατὰ τοῦτον τὸν ὑπολογισμόν ἐντὸς τριετίας θὰ ἔχωμεν τὰ τρία τέταρτα τῶν 120 μέτρων, ἢτοι κατὰ 8 μέτρα ὀλιγώτερον μήκος τῶν πρότερον ἐπὶ τριετίαν ἀποφασισθέντων 80 μέτρων. Ἐπομένως ἡ συνάδελφος ἁλ-ναγέννησις ἔπρεπε νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τοῦτο δὲν ἔσφαλλεν ἡ Ἐπιτροπὴ. Ὡς πρὸς τὰς κρίσεις τῆς δὲ περὶ ἐπισημόνων ἐργολάβων, ὅτι πρέπει οὗτοι νὰ προτιμηθῶσιν, ἔστω καὶ μετὰ μείζονος δαπάνης, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων τῶν ἡμεδαπῶν ἐμπειροτεχνῶν, εἴμεθα καθ' ὄλα σύμφωνοι.

— Παρηγιακωτισμένον θεωροῦντες μέχρι τοῦδε τὸν συμπολίτην ἡμῶν Φιλοποίμενα Κωνσταντίνου, λοχίαν τοῦ ἐν Κερκύρᾳ σταθμεύοντος Του τάγματος, ἄνδρα ἐν Κρήτῃ τὸ πρῶτον γενναίως ἀγωνισάμενον, εἶτα δὲ ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον διακριθέντα, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸν βαθμὸν ἀξιωματικοῦ προβιβασθέντα. Διὰ τὰ ἀνδραγαθήματά του δὲ, ἄτινα τόσα ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀρχηγῶν του ἀνομολογοῦσι, κέλτηται ἀληθῶς ἐμπειρίαν περὶ τὰ πολεμικὰ καὶ θάρρος ἐνδεδειγμένον· διότι καὶ ἐν Ἀλγερίᾳ παρὰ τῇ ξένῃ λεγεῶνι ἱκανὸν χρόνον διέτριψε. Διὰ ταῦτα ἀναγκαζόμεθα νὰ γράψωμεν σήμερον τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ νὰ παρακαλέσωμεν τὸν ἀξιότιμον ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶν, νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀξίαν καὶ τὰς ἐγνωσμένας ἐν διαφόροις τάγμασιν ὑπηρεσίας τοῦ συμπολίτου ἡμῶν τούτου ἐν τῷ ἡμετέρῳ στρατῷ, οὗτινος μέγαν ἀριθμὸν ἐκ νεοσυλλέκτων ἤδη ἐξεγύμνασε, καὶ ἀποδώσῃ αὐτῷ τὴν πρέπουσαν ἐν τοιούτοις καιροῖς ἱκανοποίησιν, βεβαίως ὅτι ἡ προαγωγὴ του θὰ εἶνε δικαία καὶ θὰ τῷ ἐμβάλλῃ νέον θάρρος καὶ μέγαν

πρὸς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον ζῆλον. Νομίζομεν ὅτι ἄνδρες τοσάκις ἀντιμετωπίσαντες τὸν ἔχθρὸν μετὰ ψυχραιμίας εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, εἶνε διὰ τὸν στρατὸν μας καὶ τι ἐξαιρετὸν καὶ ἄξιον τῆς προσοχῆς παντὸς ἀνωτέρου Ἑλληνοῦ ἀξιωματικοῦ.

— Μὴ ἐκποικθέντων ὄλων! τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου τοῦ 1880, τῆς Φιλοπτώχου Ἑταιρίας Βομοπούλεως, ἀνεβλήθη ἡ ἐκκλῆσις αὐτοῦ εἰς τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1881.

— Δὲν ἔχει ἀκριβεῖς πληροφορίας ὁ ἄριστοφανὴς γραφίας ὅτι ὁ Ἐπισκοπικὸς Ἐπίτροπος Τήνου μετὰ σχισματικοῦ διακόνου, Βουλγάρου, συλλειτουργήσας ἔπραξεν ἔγκλημα καθοσιώσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἡ Τήνος, ἐξ ἧς ὁ διάκονος οὗτος κατάγεται, ἀποτελεῖ μέρος τῆς Βουλγαρικῆς ἐθνότητος καὶ ἀπεσχίσθη τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Τοῦτο μόνον εἶνε τὸ ἀληθές, ὅτι Τήνιος τις διάκονος, τέκνον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Κωνσταντινουπόλεως προχειρισθεὶς τοιοῦτος, κατελθὼν ἐν Τήνῳ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἰδίων γονέων ἠτήσατο τὴν ἀδειαν νὰ διακονήσῃ ἐν τινι ναῷ κατ' ἀπαίτησιν τῶν γονέων του, ἧτις τῷ ἐδόθη καὶ μεθ' οὗ ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν.

— Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα νόμον περὶ κυρώσεως τοῦ περὶ ἀναβολῆς κατατάξεως ἐν τῷ στρατῷ Β. διατάγματος, ἀναβάλλεται ἡ ἐν τῷ στρατῷ κατατάξις:

α. Τῶν μὴ ὑποβιζόντων αἰτήσεις περὶ ἀπαλλαγῆς εἰς τὰ στρατολογικὰ συμβούλια ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ 33 τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου τῆς 27 Νοεμβρίου 1878 νεοσυλλέκτων τῆς ἐνεστώσης ἀπογραφῆς.

β. Τῶν ἐν διαθεσιμότητι καὶ ἐφειδρεῖα ἀνδρῶν, τῶν διατελούντων ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ άρθρου 33 προβλεπομέναις περιστάσεσι.

γ. Τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς κατηγορίας τῶν άρθρων 35 καὶ 36 τοῦ αὐτοῦ νόμου καὶ

δ. Τῶν ὑπηρετησάντων ἐπὶ τριετίαν αὐτοπροσώπως ὡς κληρῦχον ἢ ἐθελοντῶν, ἐγγεγραμμένων δὲ εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῶν στρατιωτικῶν ἐλέγχων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

— Δι' ἐγκυκλίου πρὸς ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς, ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς διέταξε τὰ ἐξῆς: «Κατόπιν τῶν προηγουμένων ἡμῶν ἐγκυκλίων διαταγῶν, ἐπιτρέπομεν ἡμῖν νὰ χορηγήτε τοῖς ὑφ' ἡμᾶς ὀπλίταις κανονικὴν ἀδειαν ἀπουσίας, μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς ἐξ ἡμέρας ὀρίζομεν δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τοιαύτῃ ἀδείᾳ ἀπόντων ὀπλιτῶν εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, ἐπὶ τῆς ὅλης δυνάμεως τῶν ὀπλιτῶν ἐκάστου τάγματος. Διὰ κανονικὰς ἀδείας ἀπουσίας μεῖζονος διάρκειας, τῆς διὰ τῆς παρουσίας ὀρίζομένης, θέλει προκαλεῖσθαι ὡς μέχρι τοῦδε, ἡ ἡμετέρα ἔγκρισις».

— Ὑπεβλήθη διάταγμα δι' οὗ συγκαλεῖται ἡ τε τακτικὴ καὶ ἑκτακτὸς ἐφειδρεῖα, συμποσούμεναι εἰς 32,000, ὧν 20 χιλ. εἶναι ἀπὸ τοῦδε βέβαιαι. Ἐπειδὴ ὑπάρχουσιν ἀκόμη ἐπιστρατοὶ πολλοὶ μὴ προσελθόντες, διεστάχθησαν οἱ εἰσαγγελεῖς τοῦ κράτους νὰ καταδιώξωσι πάντας τοὺς λιποστράτους ὡς καὶ οἱ πρόξεναι τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων, πλὴν τῶν τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Αὐστρίας, ἐπὶ τῇ εἰδήσει ταύτῃ, ἔσχον τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐν σπουδῇ συνεντεύξεσι μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Μετὰ τοῦτο δὲ ἐκτενῆ κρυπτογραφικὰ τηλεγραφήματα ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῶν κκ. πρέσβεων εἰς τὰς οἰκείας κυβερνήσεις, καὶ ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς τοὺς ἡμετέρους παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς πρέσβεις. (Νῆα Ἑλλάς).

— Ἐὰν δὲν βρῆξῃ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ὑπάρχει φόβος, ὅτι ἡ λειψυδρία ἔσται ἐπαισθητὴ οὐ μόνον ἐν Γαλατῶν καὶ τῷ Πέραν, ἀλλὰ καὶ ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ. Κατεμετρήθη τὸ ἐν τοῖς ὑδραγωγείοις τοῦ Δουμοῦζ δερὲ τοῦ Πύργου καὶ τοῦ Βελι-

γραδίου ὕδωρ καὶ εὗρεθῃ μόλις ἀρκοῦν ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν. (Στοά).

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 26/7 Ἰανουαρίου. — Ὁ λόγος τῆς Βασιλίσσης σήμερον ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Κοινοβουλίου ἀναγγέλλει ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀγγλίας διαπραγματεύεται τὴν εὐχάριστον διακανόνισιν τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος καὶ ἐλπίζει τὴν ἐπιτυχίαν τῶν διαπραγματεύσεων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6 Ἰανουαρίου. — Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας Κοκ Βαρθολομαῖος Σαιντ-Γλαίρ ἐτηλεγράφησε χθὲς εἰς Ἀθήνας συνιστῶν ἐν ὀνόματι τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει τὴν παραδοχὴν τῆς προτεινομένης Δικαιτησίας. Μετὰ τὸ προηγούμενον κοινὸν διάδημα τῶν Δυνάμεων ὑπὲρ τῆς Δικαιτησίας ἡ Γαλλία ἔκρινεν ὠφέλιμον ἔνεκα τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα συμπαθειῶν αὐτῆς νὰ μεσολαβήσῃ ἐκ νέου κατ' ἰδίαν.

ΑΘΗΝΑΙ 27/8 Ἰανουαρίου. — Ὁ Γλάδστων εἶπεν εἰς τὴν Βουλὴν Συναισθανόμεθα τὰς δυσχερείας καὶ τοὺς σπουδαίους κινδύνους τοὺς προκύψοντας ἐξ ἀποτυχίας τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος. Μόνη ἡ συμφωνία τῆς Εὐρώπης θέλει ἀποτοθήσει τὸν κίνδυνον.

ΑΘΗΝΑΙ, 29/10 Ἰανουαρίου. — Ὁ στρατὸς τῆς Ἡπείρου ἀνέρχεται εἰς 11,500 ἄνδρας ὑπὸ τὸν στρατάρχην Χιδαρέτ πασσαῖν διοικητὴν Ἡπείρου. Ἡ Τουρκία στερεῖται χρημάτων πρὸς ἐξόπλισιν πλοίων.

ΑΘΗΝΑΙ, 30/11 Ἰανουαρίου. — Ὁ Γλάδστων ἐν τῇ Βουλῇ τῶν κοινοτήτων ἀποκρινόμενος τῷ Βουλῶφ εἶπεν ὅτι αἱ Δυνάμεις ἐργάζονται ὅπως λύσωσι τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα εἰρηνικῶς. — Ὁ Ρασσιμ-πασσᾶς διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν Νευτικῶν.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 11 Ἰανουαρίου. — Ἡ τουρκικὴ ἐφημερὶς Βακὴτ δημοσιεύει ἐπιστολὴν ὀθωμανοῦ διπλωμάτου συμβουλευόντος τῇ Πύλῃ νὰ ἀπορρίψῃ τὴν Δικαιτησίαν καὶ τῷ Σουλτάνῳ νὰ δώσῃ τῇ Ἑλλάδι προθεσμίαν πρὸς παραδοχὴν τῶν ἐν τῇ Διακοινώσει τῆς 30 Ὀκτωβρίου. Ἐν περιπτώσει δ' ἀρνήσεως νὰ διακόψῃ ἀμέσως τὰς διπλωματικὰς πρὸς αὐτὴν σχέσεις καὶ νὰ ἐξώσῃ ἐκ τῆς Τουρκίας πάντας τοὺς Ἑλληνας, οἵτινες πλουτήσαντες ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς αυτοκρατορίας, παρέχουσιν ἤδη βοήθειαν τῇ Ἑλλάδι. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη λέγει ἐν συμπεράσματι, ὅτι πρέπει νὰ ἐπωφεληθῇ ἡ Τουρκία ἐκ τῆς κοινῆς γνώμης ἐν Εὐρώπῃ ἧτις εἶναι νῦν εὐνοῦς τῇ Τουρκίᾳ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ.

Ὁ Νικ. Βαρκαρῶτος, κάτοικος Τήνου, διὰ τῆς ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου (ε. ε.) πρὸς τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἀναφορᾶς του ἠτήσατο νὰ διαταχθῇ ἡ ἐν περιλήψει τοιχοκόλλησις καὶ δημοσίευσις αὐτῆς ὅπως κατόπιν εἰσαγγῆς τὴν περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν του κατὰ τῆς συζύγου του Πολυξένης, γένους Παξιμάδῃ· τὸ δὲ Δικαστήριον δεχθὲν ὡς βέβαιον τὴν αἴτησιν ταύτην διέταξε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1092 καὶ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου (ε. ε.) ἀποφάσεώς του τὴν ἐν περιλήψει τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν.

Παραγγέλλεται ὅθεν ἀρμόδιος δικαστ. κλητὴρ νὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 677 Πολ. Δικονομίας διαλαμβανόμενας τοιχοκολλήσεις, δημοσίευσιν δὲ ταύτην καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα «Πανόπη».

Σύρος τῇ 31 Δεκεμβρίου 1880.

Ὁ τοῦ Νικ. Βαρκαρῶτου πληρεξ. Δικηγόρος
Γ. Ν. ΤΕΙΤΣΕΚΛΗΣ.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1880.

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
Υπόλοιπον ταμείου παρ. έτους . Σ. δρ.	3,085 80	Μισθούς υπαλλήλων Σ. δρ.	9,886 75
Είσπραξεις εκ δίσκων »	3,460 10	Έξοδα αναγκαίου »	2,509 75
» » κηδειών »	2,306 15	Πρόβλεψιν και κατέργασιν κηροῦ . . »	5,545 80
» » μνημοσύνων »	2,274 75	» έλαιου »	228
» » έξ έορταστῶν »	620 50	Πρόσφορα και νάματα »	292
» » άνθονέρου »	148 40	Υπόλοιπον ταμείου μετρητῶν »	9,424 25
» » εκ πωλήσεως κηροῦ »	6,148 25		
» » έξ ένοικίων αποθηκῶν »	464 40		
» » » στασιδίων »	2,765 70		
» » εκ κληροδοτημάτων »	6,612 50		
Σύρου δρ.	27,886 55	Σύρου δρ.	27,886 55

1881

Ιανουαρίου 1.

Έσοδα καθαρά εις κέρδη.

Τὸ ἄνω ὑπόλοιπον ταμείου . . . Σ. δρ.	9,424 25
Κηρὸς κατεργασμένος ὄκ. 117.100	
δράμ. πρὸς δρ. 10 »	1,172 50
Κηρὸς ἀκατέργαστος ὄκ. 245 π. δρ. 7.40 »	1,813
Έλαιον ὄκ. 25 πρὸς δρ. 1.70 »	42 50
Χρεώστας ένοικίων και κηροῦ »	1,155 05
»	13,607 30
Ναοῦ Οἰκονομίδης ὑπόλοιπον κληροδοτήματος εκ διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου Ν. Σκοταροπούλου »	1,525
Σύρου δρ.	15,132 30

Έν Έρμουπόλει Σύρου, τῆ 31 Δεκεμβρίου 1880.

Τὰ μέλη τοῦ Έκκλ. Συμβουλίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ
τῆς Μεταμορφώσεως

ΜΑΤΘ. Χ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΟΥ, Πρωτοσύγκελλος
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΒΙΝΙΟΣ
ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΕΡΛΑΧΕΡ
ΒΥΣΤΑΘΙΟΣ ΝΑΤΣΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ.

Ό ὑποφαινόμενος πληροφορῶ τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὅτι ἀναμένω ἐξ Ἀθηνῶν και Σμύρνης κα με λ ί α ς τὰς ὁποίας θέλω ἐκποιεῖ εἰς τὸ κατὰ τὴν ἔδδν Έρμου καπνοπωλεῖόν μου εἰ Θεσσαλία» τὴν παραμονὴν τοῦ ἐν τῷ Θεάτρῳ δοθησομένου χοροῦ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ.

Άριθ. 510.

ΕΚΘΕΣΙΣ

δηλοποιήσεως πλειστηριασμοῦ.

Ό κλητῆρ τῶν ἐν Σύρω Πρωτοδικῶν Έλευθέριος Κανέλλος διακηρύττει ὅτι.

Παραγγελία τοῦ Κου Κωνστ. Έσσλιν, δικηγόρου, πληρεξουσίου τοῦ δαυειστοῦ Έμμανουήλ Σμύρου, κατοίκου Έρμουπόλεως, ἀπὸ ἐνδεκάτης Δε-

κεμβρίου 1880 ὀγδοηχοστοῦ έτους, και πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1566 τῆς εἰκοστῆς τρίτης Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος έτους ἀποφάσεως τοῦ Έμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρω Πρωτοδικῶν, ἐκδοθείσης μεταξὺ τοῦ ῥηθέντος Έμμανουήλ Σμύρου και τοῦ Γεωργίου Διαμαντῆ, κατοίκου εἰς Ἅγιον Ἄνδρέαν τοῦ δήμου Βρασιῶν (Έπεται συνέχεια)

Έν Σύρω σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην (23) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ έτους 1880, ἡμεῖς, ὁ Τελώνης Σύρου Γ. Ν. Οἰκονόμου και ὁ ἐξηκονταρχεῶν δεκάρχης Π. Μάλτουσιώτης, ἐκθέτομεν διὰ τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 71,083 ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου ε. ε. διαταγῆς τοῦ Ἱπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ὁ Τελωνοφύλαξ Δ. Σκαλίδης, αἰτήσας διὰ τῆς ὑπ' ἀπὸ 24 Μαΐου ε. ε. ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐκ τοῦ σώματος τῆς Τελωνοφυλακῆς ἀφείν του, ἐγένετο δεκτὴ αὐτὴ και ἀπεστάλη ἡμῖν διὰ τῆς εἰρημένης διαταγῆς τὸ ὑπ' ἀριθ. 129 ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου ε. ε. φύλλον ἀφέσεως ὅτι ὁ εἰρημένος τελωνοφύλαξ ἀπέσχε τῶν χρεῶν του τὴν 31 τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ έτους 1880, και ὅτι ἡ ἐπίδοσις τοῦ φύλλου ἀφέσεως πρὸς τὸν Τελωνοφύλακα Δημήτριον Σκαλίδην καθίσταται ἀνεπίπτος ὡς ἐκ τῆς ἀγνώστου διαμονῆς του.

Τὸ παρὸν πρωτοκόλλον δημοσιευθῆτω διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ἡ Ἀπανόπη».

Έφ' ᾧ συντάχθη τὸ παρὸν πρωτοκόλλον ὅπερ ὑπογράφεται νομίμως.

Ό τελώνης Σύρου
Γ. Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

Ό ἐξηκονταρχεῶν δεκάρχης
Π. Μάλτουσιώτης.